Jēzus Draudzes DZĪVE

Svētīgi lēnprātīgie, jo tie iemantos zemi. /Mt 5:5/

Nr. 127 Augusts/Septembris, 2014

Un iznāca Noa [no šķirsta] un viņa dēli, un viņa sieva, un viņa dēlu sievas kopā ar viņu. Un Noa uzbūvēja altāri Kungam.. Dievs svētīja Nou un viņa dēlus.. (1Moz 8:18, 20, 9:1)

Šķirsts, kurā bija Noa un viņa ģimene, beidzot bija atradis cietu zemi. Pēc visu iznīcinošajiem plūdiem Dievs dāvināja iespēju veidot dzīvi no jauna. Dievs nespēj samierināties ar grēku, Viņš to nosoda un tiesā. Tomēr Viņš sniedz arī žēlastību un jaunas iespējas.

Iespējams, ka arī tavā dzīvē daudz kas ir zaudēts, sabrucis, izpostīts, bet, ja vēl esi, ja dzīvo, tas nozīmē, ka arī tev Dievs pasniedz žēlastību. Tavā priekšā Viņš atver jaunas iespēju durvis, kuras neviens nevar aizvērt.

Dievs apliecina, ka ir labvēlīgs, un Viņa nodoms ir svētības dāvināšana. Grēku tiesājošajiem plūdiem beidzoties, Dievs sacīja: „Es vairs nenolādēšu zemi cilvēka dēļ, jo cilvēka sirds domas ir ļaunas kopš viņa jaunības, un es vairs neapkaušu katru dzīvu būtni, kā es to darīju!" (1Moz 8:21)

Vai cilvēks kļuvis spējīgs izpildīt visas Dieva dotās svētās prasības? Nē. Dievs raudzījās uz altāri, un pienestais upuris Viņa sirdi darīja maigu pret cilvēkiem, kuri pašu spēkiem nespēja būt svēti.

Un vai mēs esam labi, svēti, nevainojami, pilnīgi? Šķiet, neesam gan. Pateicība Dievam, ka starp mums un Dievu tagad ir svētais grēku izdzēsošais upuris! Uzlūkojot mūs, Dievs vienmēr redz savu mīļo, svēto Dēlu uz upuraltāra kā pilnīgu, nevainojamu upuri, kas izdzēš visus mūsu grēkus. Ne tādēļ, ka mēs būtu labi, bet Kristus pilnīgā labuma un svētuma dēļ Dievs tev tagad saka: „Es dāvinu tev iespēju vēl dzīvot, iegūt žēlastību un mūžīgo dzīvību."

Ir atkal septembris, sākas aktīvais mācību un darba laiks. Dievs apliecina, ka vēlas būt ar mums mūsu jaunajās iespējās. Dievs apsola, ka Viņš būs žēlsirdīgs līdz pat laiku galam: „Visas zemes dienas vairs nemitēsies sēja un pļauja, aukstums un karstums, vasara un ziema, diena un nakts!" (1Moz 8:22)

Dieva apsolījums ir drošs. Tagad jautājums mums: vai mūsu dzīve un darbs izdosies, vai būs auglīgs? Ja paliksim Dieva dotajā svētībā, ja paši nerausimies prom no Viņa, Dieva dotie apsolījumi īstenosies arī pie mums. Par to mums tiešām nav jāšaubās. Saņemt svētību no Dieva, palikt Viņa svētībā ir tieši tas, kas mums visiem ir tik ļoti vajadzīgs.

„Dievs svētīja Nou un viņa dēlus un teica tiem: Augļojieties, vairojieties un piepildiet zemi!" (1Moz 9:1) Dievu pagodinošiem darbiem mūsu zemē ir jāvairojas. Tas ir Dieva nodoms.

Neaizmirsīsim – savu Valstību Dievs ceļ caur tiem, kas Viņam atsaucas un paklausa. Dievs dāvina mums jaunas iespējas. Mums jāsaka: „Kungs, mēs esam šeit, lai darītu Tavu gribu."

Lai mums visiem svētīgs jaunais mācību un aktīvās kalpošanas gads!

Labu izdošanos vēlot,
mācītājs Erberts Bikše

SEPTEMBRIS

P	O	T	C	P	S	Sv
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Trešdien, 10. septembrī, plkst. 19.00 *Alfa* kursa sākums. Tas ir 12 nedēļu kurss par kristietības pamatjautājumiem. Pieteikšanās: *http://www.jezusdraudze.lv/nozares/alfakurss*

Pirmdien, 29. septembrī, plkst. 18.30 iesvētes mācību sākums Jēzus baznīcā, Elijas ielā 18. Iesvētes mācības notiks **pirmdienās plkst. 18.30.** Tās vadīs mācītājs Erberts Bikše. Lūdzam pirms iesvētes mācību sākšanas ierasties pie mācītāja uz pārrunām.

DRAUDZES PADOME UN VALDE

Vai esat kādreiz aizdomājušies, kāpēc draudzei ir nepieciešama padome un valde? Kā notiek draudzes padomes un valdes ievēlēšana? Kas to nosaka? Kā tā notiek Jēzus draudzē? Kas ir Jēzus draudzes padomes un valdes locekļi? Cik bieži viņi sanāk kopā un ko kopābūšanas reizēs dara?

Bijušais draudzes priekšnieks Aldis Krieviņš valdi un padomi salīdzina ar valsts pārvaldes struktūru. „Padome ir kā Saeima, valde – kā Ministru Kabinets. Padome ir lēmējinstitūcija, valde – izpildinstitūcija, kurai ir tiesības pieņemt lēmumus. Ir ļoti svarīgi saprast, ka padomes un valdes kalpošana ir pilnībā brīvprātīgs un sabiedrisks darbs. Neviens par to nesaņem atalgojumu naudas izteiksmē, tikai garīgu piepildījumu par iespēju kalpot draudzes labā."

LELB Virsvaldes noteikumos par draudzes padomes, valdes un revidentu vēlēšanām ir teikts, ka draudzes sapulce ievēlē 10–30 draudzes padomes locekļus un, ja nepieciešams, līdz 10 kandidātiem. Padomes darbības laiks var būt 3–7 gadi. Draudzes padomē ir jābūt pārstāvētām draudzes darba nozarēm. Vēlēšanās var kandidēt balsstiesīgi un pilngadīgi draudzes locekļi, kam draudzē ir laba slava, kas mīl Baznīcu, regulāri piedalās draudzes dievkalpojumos un saņem Svēto Vakarēdienu. Balsstiesīgi ir visi pilngadīgie draudzes locekļi, kas vismaz vienu gadu ir draudzes locekļi un ir samaksājuši ikgadējo ziedojumu par iepriekšējo kalendāro gadu.

Katras draudzes padomes pienākums ir sekot līdzi iepriekš noteiktajam padomes pilnvaru termiņam un laikus gatavoties jaunām draudzes padomes vēlēšanām. Laicīgi, pirms draudzes padomes vēlēšanām, draudzes sapulce ievēlē nominācijas komisiju, kuras vadītājs ir draudzes mācītājs. Draudzes padome vismaz trīs mēnešus pirms savu pilnvaru termiņa beigām nosaka draudzes padomes vēlēšanu laiku un vietu. Draudzes padomes locekļu kandidātu sarakstā ir jābūt draudzes nozaru (piemēram, Svētdienas skolas, mūzikas dzīves, jauniešu darba, diakonijas, dāmu komitejas u. c.) vadītājiem vai pārstāvjiem. Vismaz divus mēnešus pirms draudzes padomes vēlēšanām tiek izveidoti aicināto kandidātu saraksti.

Pirms vēlēšanām var notikt pašreizējās draudzes padomes sēde, kurā kopīgi ar draudzes padomes locekļu kandidātiem tiek pārrunāts turpmākais draudzes padomes darbs. Katrā svētdienas dievkalpojumā vismaz vienu mēnesi pirms vēlēšanām tiek ziņots par vēlēšanu laiku un vietu. Šo informāciju var novietot arī pie draudzes ziņojumu dēļa. Vismaz divas nedēļas pirms draudzes padomes vēlēšanām pie draudzes ziņojumu dēļa ir jābūt izliktam arī kandidātu sarakstam.

Draudzes padomes vēlēšanu sapulci vada draudzes mācītājs. Draudzes padomes vēlēšanas notiek draudzes sapulcē, balsojot aizklāti. Vēlētājiem tiek izsniegti iepriekš sagatavoti draudzes padomes kandidātu saraksti, no kuriem vēlētāji izsvītro viņuprāt neatbilstošos kandidātus. Sarakstus nodod draudzes valdei, kas pēc vēlēšanām nekavējoties saskaita balsis un aizpilda draudzes padomes vēlēšanu protokolu. Ievēlēti ir tie kandidāti, kuri, sarindoti pēc iegūtā balsu skaita, iekļaujas noteiktajā draudzes padomes locekļu un rezerves kandidātu skaitā. Ievēlētās draudzes padomes un valdes pilnvaras stājas spēkā līdz ar viņu ievešanu amatā.

Draudzes padome pirmajā sēdē pēc tās ievēlēšanas ievēlē jaunās draudzes valdes locekļus. Draudzes padome var ievēlēt valdē arī tādus balsstiesīgus draudzes locekļus, kuri nav draudzes padomē. Draudzes padome var ievēlēt arī draudzes valdes priekšnieku. Draudzes mācītājs ir draudzes padomes un valdes loceklis. Draudzes valdē ietilpst draudzes priekšnieks un mantzinis, pārējos amatus valdē draudzes padome nosaka pati.

Nākamajā dienā pēc draudzes padomes vēlēšanām vēlēšanu protokoli ir jānosūta LELB Garīgā personāla un draudžu lietu daļai. LELB Virsvalde nākamajā sēdē, ne vēlāk kā divas nedēļas pēc dokumentu saņemšanas, pieņem lēmumu par draudzes padomes un valdes vēlēšanu rezultātu apstiprināšanu.

Pēc draudzes padomes vēlēšanu rezultātu apstiprināšanas draudzes mācītājs viena mēneša laikā draudzes dievkalpojumā draudzes padomi ieved amatā, pieņemot draudzes padomes locekļu svinīgo solījumu, aizlūdzot un svētījot draudzes padomi kalpošanai.

Jēzus draudzē saskaņā ar draudzes sapulces lēmumu jāievēlē 20 draudzes padomes locekļi un 5 rezerves kandidāti. Pašreizējās padomes locekļi ir Rute Bikše, Daniēls Godiņš, Aldis Krieviņš, Māris Pētersons, Reinis Bikše, Ivars Kupcis, Jolanta Cukure, Līga Pugoviča, Iveta Ilsuma, Kārlis Škenderskis, Jānis Bambāns, Vita Kalnciema, Uldis Mangulsons, Jurģis Klotiņš, Rolands Kalniņš, Ilze Berga, Iveta Godiņa, Valts Mazurs, Einārs Cilinskis, Ilze Kolma.

Draudzes valdes locekļi ir Erberts Bikše, Māris Pētersons, Iveta Ilsuma, Aldis Krieviņš, Daniēls Godiņš, Jolanta Cukure, Lelde Kupce. Draudzes priekšnieks ir Māris Pētersons.

Saskaņā ar draudzes sapulces lēmumu draudzes padomes pilnvaru laiks ir četri gadi, tātad pašreizējā draudzes padome darbosies līdz 2016. gada 29. aprīlim.

Jēzus draudzes padome tiekas reizi mēnesī, izņemot vasaras sezonu. Viena reize ir lēmumu pieņemšanas sēde, un viena – garīgās izaugsmes reize, kad padomes locekļi pārspriež aktuālus jautājumus vai noklausās lekciju. Tiek organizētas rekolekcijas, kurās piedalās arī padomes locekļu otrās pusītes. Valde sanāk kopā neregulāri, pēc vajadzības, kad ir lemjami kādi jautājumi vai pieņemami saimnieciski un aktuāli lēmumi, kas ir valdes kompetencē. Valde gatavo priekšlikumus un lēmumprojektus padomei.

BRĪVPRĀTĪGS UN SABIEDRISKS DARBS

Vita Rudzīte

JĒZUS DRAUDZES KORIM – ZELTS PASAULES KORU OLIMPIĀDĒ

Šovasar ne tikai Latvijas, bet arī daudzu citu pasaules mūzikas cienītāju uzmanība bija pievērsta pasaulē lielākajam kordziedāšanas notikumam – Pasaules Koru olimpiādei (*World Choir Games 2014*), kas no 9. līdz 19. jūlijam Rīgā pulcēja 460 korus ar vairāk nekā 27 000 dalībnieku no 73 pasaules valstīm. Rīgas Jēzus evaņģēliski luteriskās draudzes koris olimpiādes atvērtā konkursa sadaļā sakrālās mūzikas *a cappella* (bez pavadījuma) kategorijā ieguva augstāko godalgu – zelta diplomu. Aicinājām kora vadītāju Austru Ošleju un kora dalībniekus dalīties iespaidos par šajās dienās piedzīvoto.

Austra Ošleja

Rīgas Jēzus ev. lut. draudzes kora vadītāja un diriģente

Izmantojot konkursa piedāvājumu, piedalījāmies arī meistarklasē, pirmskonkursa vērtēšanā un sadraudzības koncertā Vērmaņdārzā. Katrs pasākums, ko bija iespēja piedzīvot, sniedza lielisku pieredzi un bagātināja kori ar jaunām zināšanām!

Atskatoties uz piedzīvoto, vēlos teikt, ka jūtam dziļu pateicību mūsu Kungam par uzticēto kalpošanu, apsardzību un žēlastību, kā arī to savstarpējo mīlestību un sadraudzību, ko piedzīvojām olimpiādes laikā. Vēlos dalīties ar citātu, kas mani ir iedvesmojis. To ir sacījis Mariss Jansons, kurš arī pats man ir iedvesmas avots: „Es ticu Dievam un ticu, ka cilvēka dzīves ceļu lemj Dievs. Dievs ir katra cilvēka dvēselē! Es ticu, ka tikai Dievs zina, kas ir pareizi, bet katrs pats ir atbildīgs par savu dzīvi. Reliģija un māksla nespēj glābt, bet tās vismaz, tā varētu teikt, ir kā zāles!"

Šie vārdi mani pavadīja, gatavojoties koru olimpiādei, un tas bija arī kora iekšējais mērķis – būt instrumentiem Dieva darbā un caur dziedātajām dziesmām nodot cilvēkiem Dieva vārdu un vēsti. Vērtība šajā kalpošanā, manuprāt, ir augšana paļāvībā un pazemībā, lai Dievs mūs svētītu un ļautu piedzīvot to, ka varam būt šīs „zāles". Jo esot un kalpojot, un atdodot sevi pilnībā kalpošanai citiem, iegūstam no Dieva brīnišķīgu žēlastību. Tādu esmu saņēmusi pati un, izmantojot izdevību, vēlos no sirds teikt siltu un patiesu PALDIES saviem dziedātājiem, draudzei, ģimenei un draugiem par to, ka varu piedzīvot dzīvo Dievu caur jums, jūsu dzīvi un kalpošanu korī. Ejot zem Jēzus karoga, daudzas lietas ir iespējamas. Lai mums labi izdodas!

Sabīne Branta

Kora alta balss pārstāve, soliste Ē. Ešenvalda dziesmas *Amazing Grace* Jēzus draudzes kora interpretācijā

Pēc koru olimpiādes tika izteikti apgalvojumi, ka korī visi esam profesionāļi un noteikti mērķtiecīgi esam gājuši uz zeltu. Tā gluži nebija. Ja dziedi draudzes korī, tad galvenais ir vēlēšanās dziedāt. Tas arī padarīja šo ceļu tik interesantu. Bieži varēja manīt, ka to cilvēku sejas, kuri mūs klausās, atplaukst un acis sāk mirdzēt. Tajā brīdī sapratu, ka nevajag dziedāt skaņdarbus ar izteiktiem efektiem vai kā citādi izdabājot laicīgās pasaules tendencēm. Ik pa laikam atceros, kā mūsu diriģente mudināja ne tikai izdziedāt pareizās notis, bet arī izstāstīt pašu tekstu. Dziedot Tēvreizi latīņu valodā, tu vienā mirklī aptver, ka viss koris lūdz un tajā ieklausās arī citi cilvēki. Un viņus tas neatstāj vienaldzīgus. Tas ir darbs, kuru korī ļaujam darīt Dievam, – skart cilvēku sirdis.

Pēc šī darba olimpiādes rezultāti bija kā ļoti patīkams bonuss. Ir patiess prieks, ja cilvēkiem patīk tas, ko darām.

Guna Zandere

Kora soprāna balss pārstāve, koristu frizūru mākslinieces, lakatiņu kārtotāja, karoga šuvēja u. c. darbiņu darītāja

Pasaules Koru olimpiāde bija emocijām piesātināts laiks, sākot jau ar pieteikšanos un reģistrēšanos, kas pasaules mēroga konkursā nebūt nav tik vienkārši, un beidzot ar nobeiguma koncertu, kur arēnā sapulcējušies cilvēki no visdažādākajām kultūrām bija vienoti mūzikā. Ja viss notikums būtu kinofilma, tajā būtu trīs mirkļi, kurus es gribētu attīt atpakaļ, lai noskatītos vēlreiz.

Pirmais ir nošu materiāla apguves process. Izklausās garlaicīgi? Nebūt ne! Kad pirmo reizi saņēmām nošu lapas, jāsaka godīgi, tās daudz vairāk atgādināja melnbaltu vizuālo mākslu nekā kaut ko, kas būtu pārvēršams mūzikā. Punktiņu, līniju un ķeksīšu jūklis kā neizbrienams mežs. Taču pamazām pienāca mirklis, kurā, katram piedaloties, izveidojās brīnišķīga harmonija. Tā ir lieliska sajūta, kad kopīgiem spēkiem izdodas paveikt ko skaistu tur, kur sākumā tas šķitis neiespējami.

Otrais moments ir konkursa diena. Ja visbiežāk eksāmens ir nepatīkamākā daļa, tad šoreiz tā izvērtās par skaistu piedzīvojumu. Mūsu koris piedalījās sakrālās mūzikas kategorijā, un uzstāšanās notika dievnamā. Un kad mēs bijām nostājušies klausītāju priekšā, tad vēlreiz ļoti skaidri sapratām, kādēļ tur esam. Šī mūzika ir rakstīta Dieva godam, un tā mēs to arī dziedājām, aizmirstot par žūriju un vērtēšanu. Liekas, ka ikviens korists mūzikā ielika savu sirdi. Redzot zālē sēdošo sejas un dzirdot ovācijas, varu būt droša, ka to sajuta arī klausītāji.

Un, visbeidzot, apbalvošanas ceremonija arēnā „Rīga". Domāju, ka nav grūti iztēloties, cik liels satraukums pārņem, kad tiek paziņoti eksāmenu rezultāti. Sākumā tika apbalvoti kori ar mazāku punktu skaitu, pamazām virzoties uz labākajiem, un, ja sākumā bija prieks, ka netiekam nosaukti, tad pēc Krievijas un ASV lielo koru nosaukumu izskanēšanas sāka pārņemt panika – varbūt mūs vispār nenosauks?

To emociju pārpilnību, kas izlauzās mirklī, kad Jēzus draudzes kora vārds tika nosaukts kā kategorijas uzvarētājs, ir grūti aprakstīt. Sajūsmas saucienu skaļums daudziem dziedātājiem atņēma balsis uz pāris nākamajām dienām. Un galvenokārt prieks ir nevis par panākumiem, bet par to, ka mums bija iespēja pārstāvēt savu tautu un draudzi. Pasaules Koru olimpiādē izskanēja Latvijas un arī Jēzus vārds!

Ivars Kupcis
Foto: Anna Margrieta Legzdiņa

DZINTRA

DIĀNA

ALEKSANDRS

Jau kļavu lapas sārtojas, jau rindā dzērves kārtojas... Ir septembris, un daudzi no mums sāk vai turpina skolas un studiju gaitas, tāpēc šajā „Jēzus Draudzes Dzīves" numurā sarunājamies ar trim skolotājiem – Dzintru Amatu, Diānu Mežecku un Aleksandru Jalaņecki.

Augusts Kolms

Kāda ir jūsu profesija?

Dzintra Amata: Es esmu pensionēta skolotāja. 44 gadus nostrādāju Jāzepa Mediņa Rīgas Mūzikas skolā par solfedžo un mūzikas literatūras skolotāju.

Aleksandrs Jalaņeckis: Esmu sitaminstrumentu skolotājs Ulbrokas Mūzikas un mākslas skolā un Pāvula Jurjāna mūzikas skolā.

Diāna Mežecka: Es neesmu no mūzikas skolas. Jau septiņus gadus mācu matemātiku un informātiku vidusskolā. Pēdējos četrus gadus mācu arī kristīgo mācību pirmajai līdz trešajai klasītei.

Kā jūs nonācāt līdz savai profesijai?

Dz. A.: Jau mācoties pamatskolā – manā laikā bija septiņu gadu pamatskola –, es zināju, ka gribu būt skolotāja. Mans brālis mani par to apcēla, sakot, ka tas, kurš pats nemāk, grib mācīt citiem. Bet es līdz pamatskolas beigām nevarēju izšķirties, vai tālāk iet uz vidusskolu un mācīties matemātiku, kas man ļoti patika un padevās, vai pievērsties mūzikai, ko mācījos paralēli. Beigās izšķīros par mūzikas vidusskolu. Tiku mūzikas vidusskolas Mūzikas teorijas nodaļā, pēc tam konservatorijā – Muzikoloģijas nodaļā, un tā es kļuvu par teorētisko priekšmetu pedagoģi. Jāzepa Mediņa Rīgas Mūzikas skolā esmu pavadījusi vairāk nekā 50 gadus – tur pabeidzu bērnu mūzikas skolu, pēc tam vidusskolu un visbeidzot 44 gadus tur nostrādāju.

D. M.: Man bija tieši pretēji. Līdz pēdējam brīdim nezināju, par ko es gribu strādāt. Mācījos Emīla Dārziņa mūzikas vidusskolas Mūzikas teorijas nodaļā. Bieži man jautā – kā es tā no mūzikas esmu pārgājusi uz matemātiku?

Dz. A.: Mūzika taču ir ļoti cieši saistīta ar matemātiku. Skaņa ir fizikāla parādība.

D. M.: Beigu beigās es aizgāja uz matemātiku. Pat nezinu, kā tieši nonācu līdz skolotājas profesijai. Pēdējā brīdī, kad bija jāiesniedz dokumenti, es nezināju, kur tieši stāties, tomēr nonācu tieši tur, kur man jābūt.

A. J.: Pabeidzu Talsu Bērnu mūzikas skolu, pēc tam mācījos Ventspils Mūzikas vidusskolā. Vēlāk iestājos Mūzikas akadēmijā. Mūzikas akadēmijā guvu pirmo pieredzi pedagoģijā. Nebiju tieši skolotājs, bet vairāki bērni interesējās par sitaminstrumentiem, un tā tas sākās. Kopīgi spēlējām, muzicējām.

Kas jums šajā profesijā patīk vislabāk?

Dz. A.: Man vienmēr ir bijušas labas attiecības ar maniem skolotājiem un kolēģiem. Gan mūzikas skolā, gan vispārizglītojošajā skolā esmu sastapusies ar brīnišķīgiem cilvēkiem, labiem skolotājiem. No otrās līdz ceturtajai klasei mana klases audzinātāja bija skolotāja Jokste. Viņa vēl tagad, paldies Dievam, ir dzīva, un mēs joprojām sarakstāmies un apmaināmies apsveikumiem. Arī Mūzikas akadēmijā bija daudz labu skolotāju.

A. J.: Tā ir viena no pedagoģijas interesantākajām šķautnēm – iespēja satikt cilvēkus pēc laika un redzēt, ko tu viņos esi ielicis. Kādreiz vecāki uztraucas, ka viens no viņu bērniem šķiet tāds bērnišķīgāks, raksta pasakas. Es saku – nekas, nekas, kad būs vecāks, iemācīsies notis un rakstīs mūziku. Un tā arī ir. Ir cilvēki, kuri ir lielāki meistari par pašu skolotāju.

Dz. A.: Man ir liels prieks satikt savus bijušos audzēkņus koros un baznīcās. Pirms kādiem gadiem māsas mazdēls uzaicināja uz Jāņa draudzes kora koncertu, kurā viņš dzied, un šajā korī redzēju arī trīs savus bijušos audzēkņus. Mūsu draudzē arī – Ingus Macats, Sabīne Branta, Anna Pīlāce, Baiba Lasmane…

D. M.: Man ir mazliet citādi. Es mākslas skolā mācu matemātiku. Reti kurš domā, ka viņš to vairs kādreiz izmantos. Neskaitot tos, kuri ies uz arhitektiem. Man patīk nebeidzamās sarunas ar skolēniem stundās un starpbrīžos par dažādajām lietām, kas viņus interesē.

Pastāstiet kādu interesantu atgadījumu no skolas dzīves!

D. M.: Mani laiku pa laikam nelaiž sakārtot eksāmena telpu, jo neatpazīst, ka esmu skolotāja, nevis skolniece. (*Smejas.*)

Dz. A.: Pirms septiņiem gadiem man bija skolēns, kurš skolu pabeidza tā vidu-vēji. Mūziku viņš mācījās tikai tāpēc, ka to gribēja vecāki. Šajā pavasarī viņš man piezvanīja un pastāstīja, ka ir pabeidzis vairākas augstskolas un grib stāties konservatorijā vokālistos. Viņam vajadzēja atkārtot to, ko viņš bija mācījies pirms septiņiem gadiem. Pusotra mēneša laikā darījām, ko varējām, un viņš tika iekšā. Esmu priecīga palīdzēt, ja kādam to vajag.

A. J.: Reizēm gadās, ka audzēkņi aizmirst paņemt līdzi kādu bungu pedāli vai ko tamlīdzīgu. Tad es saku – sākotnēji bungām arī nebija pedāļu. Šādās situācijās vienmēr cenšamies atrast praktisku risinājumu. Piemēram, vienreiz iekārām šķīvi drēbju pakaramajā. (*Smejas.*)

Kā ir būt kristietim un skolotājam?

Dz. A.: Mūzikas literatūra ir jāmāca pēc programmas. Padomju laikā tā bija Maska-

vas programma, vēlāk arī vietējā latviešu programma. Man pašai ļoti tuvs ir Johans Sebastians Bahs, patika jau bērnu mūzikas skolā. Kad bija jāmāca par Bahu, vienmēr pārsniedzu programmā atvēlēto stundu skaitu. Skaidroju bērniem, kas ir korāļi, – viņi bija domājuši, ka tas ir tas pats, kas koraļļi. Nē, korālis ir baznīcas dziedājums! Programmā šīs tēmas nebija, bet man taču jāuzskaita Baha skaņdarbi, arī korāļu prelūdijas. Bija arī ieraksti platēs. Vēlāk klausījāmies Mocarta *„Ave verum corpus"* un Jāzepa Vītola „Dievišķo mirdzumu".

A. J.: Jūtos arvien drošāk. Tas nāk ar gadiem. Interesanti ir sastapt skolēnus, kuri ir kristieši. Tad jau par šo pašu Bahu saruna noris citādi. Runājam par to, ka Bahs bija baznīcas ērģelnieks un Dievs viņam nozīmēja visu. Mūzika ir Dieva instruments, viena no valodām. Par šīm lietām varam runāt, nav jābaidās no tā, ko domās vecāki.

D. M.: Nu jā, eksaktajos priekšmetos kaut ko tādu iesaistīt ir grūtāk. Samērā nesen bija patīkams notikums. Man kaklā bija kulons ar mazu zivtiņu, un viena skolniece stundas laikā man prasīja, vai es pēc horoskopa esmu zivs. Es mazliet samulsu, jo pirmajā brīdī nesapratu, kāpēc tāds jautājums. Kad sapratu, ka runa ir par manu kaklarotu, sacīju – nu, nē, tur ir cita nozīme. Viņa jau no mākslas un vēstures zināja dažādu simbolu nozīmi; viņa mirklīti padomāja un sacīja: „Tad tāpēc jūs esat tik laba!" (*Smejas.*) Skolēni un kolēģi zina, ka esmu kristiete. Stundās mēs šīm tēmām nepievēršamies, bet konsultācijās ir gadījies, ka atnāk kāds, kuram ļoti aktuāla problēma ir bailes no nāves, un mēs matemātikas konsultācijā sākam par to runāt – kā tas ir, esot kristietim, kā tas ir citiem, vai no tā ir jābaidās… Otrā skolā, kur es mācu kristīgo mācību, tas ir citādi, jo pats priekšmets jau ir saistīts ar kristietību. Kristīgā mācība ir izvēles priekšmets sākumskolā, un ir klases, no kurām nenāk neviens – tas diezgan redzami ir klases audzinātāja pirksts. Savukārt no citām klasēm nāk daudzi. Kādreiz kolēģis gaitenī izmet kādu asu piezīmi tikai tāpēc, ka esmu kristiete.

A. J.: Man ir zivtiņa uz mašīnas, un to ievēro ne tikai audzēkņi, bet arī kolēģi. Jau piecus gadus viņi zina, ka tā tur ir, bet tikai nesen kāds no viņiem teica, ka vienā raidījumā ir uzzinājis, ka tā zivtiņa taču ir Kristus simbols. Man ir labas attiecības arī ar kolēģiem, kas nav kristieši. Mums bija nedēļu gara nometne, kuru es biju apņēmies vadīt, – no rīta līdz vakaram, ar fiziskām aktivitātēm, un kāda kolēģe man jautāja: no kurienes tev tāda enerģija? Nu, no Dieva! Vēlāk šī kolēģe kristījās un iesvētījās, un tagad viņa ir aktīvi iesaistījusies savā draudzē.

Pastāstiet par savu pieredzi Svētdienas skolā!

D. M.: Svētdienas skolā es gāju no piecu gadu vecuma, un vienu laiku biju tur skolotāja. Kad sāku mācīt kristīgo mācību, es jau kādu laiku biju bijusi Svētdienas skolas skolotāja, un es biju iedomājusies, ka tas būs līdzīgi. Taču šīs lietas ir pavisam atšķirīgas. Svētdienas skolā ir tie bērni, kuri ar nolūku ir atvesti uz baznīcu. Draudzē mācīju astoņus līdz deviņus gadus vecus bērnus, bet, kad ar LEAF grupu braucu uz dažādām Svētdienas skolām, vecumi bija dažādi. Ja kādreiz cilvēkiem šķiet, ka Bībeles lasīšana ir garlaicīga, tiem bērniem tas tā nav. Viņiem šie stāsti liekas interesanti, notikumu pilni. Protams, ja kaut ko gari stāstīs, uzmanību viņi nenoturēs. Svētdienas skolā ir iespēja redzēt, kas ar bērniem notiek tālāk. Viņi iesaistās citās draudzes aktivitātēs, LEAF kāds no bērniem palīdz vietējā Svētdienas skolā.

Dz. A.: Svētdienas skolā gāju divu, trīs, četru gadu vecumā, kad es pēckara gados vēl dzīvoju Vācijā. Bet es neko daudz neatceros no tā, ko mēs tur darījām. Vēlāk mana mamma darbojās Jēzus draudzē, bet es pati uz baznīcu tajā laikā gāju neregulāri.

A. J.: Es Svētdienas skolā neesmu gājis. Kad biju mazs puika, mana ģimene dzīvoja ārpus pilsētas. Mums kaimiņos bija tāda koka mājiņa, kurā dzīvoja viena tante. Šī tante gan gāja baznīcā. Viņa vienmēr teica, ka pērkons nozīmē, ka Dievs dusmojas uz tiem, kuri neiet uz baznīcu.

Kāds bija jūsu ceļš uz Jēzus draudzi?

Dz. A.: Man ir ļoti senas saknes Jēzus draudzē. Mana mamma piedzima 1906. gadā un ir kristīta Jēzus draudzē. Kopā ar manu māsu viņa vēlāk aktīvi darbojās Jēzus draudzē. Savukārt mana pirmā klavierskolotāja bija Jēzus baznīcas ērģelniece. Kaut arī man mājām tuvāka ir Krusta baznīca, es tomēr svētdienu rītos braucu uz Jēzus baznīcu. Tā man ir visskaistākā un vislabākā baznīca. (*Smejas.*) Biju ceļojumā pa Latgali un redzēju majestātiski skaistas katedrāles ar grezniem altāriem. Uz to varenību un skaistumu var skatīties ar bijību, bet Jēzus baznīca ir mīļāka, mājīgāka, ģimeniskāka.

A. J.: Skaidrs, ka cilvēkiem patīk skaistas lietas. Tas arī man un sievai bija svarīgi. Akustika, velve, altāris – tas mūs Jēzus baznīcā uzrunāja tīri cilvēcīgi. Bijām bijuši arī citur, un negribu teikt, ka tur būtu bijis sliktāk, bet Jēzus draudze mūs uzņēma ar tādu atvērtību un dzīvais Dievs bija jūtams jau pirmajos mirkļos. Paldies Dievam, ka mēs varam būt šajā draudzē!

D. M.: Mana vecmāmiņa sākotnēji bija Jēzus draudzē – droši vien ap to pašu laiku, kad Dzintras mamma –, bet pēc tam viņa aizgāja uz Rīgas Jauno sv. Ģertrūdes draudzi. Astoņdesmito gadu beigās mana mamma gribēja mani un brāli vest uz Svētdienas skolu. Apstaigājām dažādas draudzes, bet visur bija kādas problēmas. Vienā draudzē nebija iespējams būt vienā grupā ar brāli – sanāktu, ka jānāk dažādās dienās, jo vecumi mazliet atšķirās. Tad mamma atcerējās, ka viņas mammas pirmā draudze bija Jēzus draudze, un tā atnācām apskatīties, kā ir šeit. Mamma prasīja, vai var vest bērnus uz Svētdienas skolu, un viņai teica, ka jā – nekādas pierakstīšanās, nekā tamlīdzīga, tikai nāciet! Vēlāk pa televizoru abi ar brāli redzējām Jēzus baznīcu un bijām tik priecīgi, ka varēsim tur iet uz Svētdienas skolu. Kaut arī Bībeles stāsti un Bībeles panti paliek atmiņā, pašas nodarbības atmiņā nepaliek. Vislabāk atmiņā paliek tas, kā skolotāji pret tevi ir izturējušies, vai tu no viņiem esi sajutis mīlestību. Tas uzliek atbildību tiem, kuri paši grib būt Svētdienas skolas skolotāji.

MĒS KOŽAM!

Ko jūs varat pateikt, lai mazam bērnam, kurš varbūt baidās no skolotājiem, ļautu saprast, ka skolotājs arī ir tikai cilvēks?

Dz. A.: Man liekas, ka maziem bērniem nemaz tik ļoti nav bail no skolotājiem. Ir tikai bijība.

A. J.: Mēs dažkārt saglabājam to, kā esam sākuši. Astoņpadsmit, deviņpadsmit gadu vecumā es kopā ar mazākajiem arī spēlējos. Ja es šajā vecumā sāku spēlēties vai darīt to, ko darīju astoņpadsmit gadu vecumā, skolēni saka: „Nu nē, skolotāj, nu nē, tētis gan tā nedara!" Par baidīšanos – ir lietas, kas bērniem patīk, un ir lietas, kas nesanāk. Bet viņiem jāatceras, ka arī neveiksmēs mēs viņus mīlam.

D. M.: Mēs kožam! (*Smejas.*)

Kas notiek dievkalpojumā?

Kad esam baznīcā, tas ir īpašs laiks, kad varam būt kopā ar Dievu, ar Viņu runāt, Viņu lūgt, slavēt un pateikties par visu, ko Viņš mums dod. Tā mēs varam Viņam parādīt, cik ļoti Viņu mīlam.

Vispirms pie ieejas paņemam dziesmu grāmatu, dievkalpojuma norises kārtību, ja nepieciešams, un atrodam, kur apsēsties. Sēdvietas baznīcā nav sadalītas, taču jārēķinās, ka gados vecāki cilvēki, kuri mēdz sēdēt vienā un tanī pašā vietā gadu no gada, konkrēto vietu ir ļoti iemīļojuši. **Dziesmu grāmatā** ir dziesmu vārdi un melodijas, un tā ir vajadzīga, lai dievkalpojuma laikā varētu dziedāt kopā ar pārējo draudzi.

Ienākuši baznīcā, cilvēki solos, noliecot galvu vai nometoties ceļos, saka lūgšanu. Tā iesākas dievkalpojums. Šajā lūgšanā tiek lūgts, lai Dievs atver mūsu sirdis Viņa vārdam. Esam aicināti aizlūgt arī par garīdznieku, kurš vadīs dievkalpojumu.

Mācītāja palīgi dievkalpojumā ir **pērminderi**. Viņi sakārto altāri, lasa Dieva vārda lasījumus no Bībeles, iededz gaismu un sveces. Sveču gaisma atgādina par Kristus klātbūtni, jo, kā Viņš pats ir teicis, Viņš ir pasaules gaisma.

Altāris ir līdzīgs lielam galdam. Senos laikos Dieva ļaudis cēla altārus, lai uz tiem upurētu dzīvniekus. Mūsdienās altāris atgādina par Jēzus Kristus upuri, kad Viņš nomira pie krusta par mūsu grēkiem. Arī krucifikss un uz altāra novietotais Svētais Vakarēdiens, kas sagatavots izdalīšanai, mums atgādina par Kristus upuri. Uz altāra ir uzklāta liela sega. Segas ir dažādās krāsās atkarībā no Baznīcas gada laika: Adventē – violeta, Ziemassvētkos un Zvaigznes dienā – balta, Atspīdēšanas laikā – zaļa, Ciešanu laikā – violeta, Lielajā Piektdienā un Klusajā Sestdienā – melna, Lieldienās – balta, Vasarsvētkos – sarkana, Trīsvienības svētkos – balta, laikā pēc Trīsvienības svētkiem – zaļa.

Ērģelnieks sāk spēlēt, un ienāk mācītājs. Viņš pieiet pie altāra. Mūsu draudzē mācītājs vienmēr ir baltā tērpā – **albā** – un ir aplicis garu šalli – **stolu** –, kas ir tādā pašā krāsā kā sega uz altāra. Ērģelnieks spēlē pirmās dziesmas melodiju, un mēs dziedam līdzi no dziesmu grāmatas. Pirmā ir grēksūdzes dziesma.

Mācītājs nolasa **ievadu jeb introitu**. Introita vārdi bieži ir no Vecās Derības Psalmu grāmatas. Tajos teikts, ko mēs pārdomāsim šodienas dievkalpojumā. Kad mācītājs ir pagriezies pret altāri, viņš uzrunā Dievu mūsu vārdā, bet, kad ar seju pret mums, – viņš runā Dieva vārdā. Ievadu viņš beidz ar Dieva slavinājumu: *Gods lai ir Tēvam, Dēlam un Svētajam Garam.* Draudze atbild, dziedot: *Kā bija sākumā, tagad un vienumēr, un mūžu mūžos. Āmen.* „Āmen" nozīmē – 'patiešām'.

Mācītājs mūs aicina **izsūdzēt grēkus**. Mēs lūdzam, lai Dievs mums piedod un palīdz dzīvot kā Viņa bērniem: *Visuspēcīgais Dievs, sirdsžēlīgais Tēvs! Es, nabaga grēcinieks, Tev sūdzu savus grēkus…* Tad mēs dziedam: *Kungs, apžēlojies! Kristu, apžēlojies! Kungs, apžēlojies!* Tā mēs uzrunājam Dievu, jo ticam, ka Viņš ir klātesošs un mūs dzird. Šie vārdi mums atgādina, cik ļoti mums vajadzīga Dieva palīdzība.

Pēc šīs lūgšanas un Dieva piesaukšanas mācītājs mums Dieva vārdā pasludina, ka Kristus dēļ mums grēki ir piedoti. Tad mēs ar prieku dziedam: *Lai slava Dievam ir un gods…* Šī slavas dziesma liek mums atcerēties eņģeļu dziesmu tajā naktī, kad Kristus piedzima Betlēmē. Tā stāsta par Dieva žēlastību un piedošanu. Mēs priecājamies, ka šodien Kristus ir pie mums šajā dievkalpojumā, tāpat kā Viņš toreiz, pirmajos Ziemassvētkos, bija pie ganiem.

Mācītājs pagriežas pret draudzi un saka: *Tas Kungs lai ir ar jums!* Ar to mācītājs mums saka, ka mēs, kas esam šeit sanākuši, esam Dieva ļaudis, un novēl, lai pats Dievs ir kopā ar mums. Mēs atbildam: *Un ar tavu garu.* Ar to novēlam, lai Dievs ir arī ar mācītāju, kad viņš par mums lūdz un mūs māca Dieva vārdā.

Mācītājs pagriežas pret altāri un saka lūgšanu. To sauc par **kolektu**, kas nozīmē 'savākt kopā', jo tajā apkopoti Baznīcas lūgumi un vajadzības. Kaut arī šī ir īsa lūgšana, tā palīdz mums pārdomāt to, ko dzirdējām introitā, un sagatavo mūs Dieva vārda lasījumam.

Seko **divi Bībeles lasījumi**. Pirmais no Vecās Derības (draudze atbild: *Āmen*), un otrais no Jaunās Derības – kādas no Bībelē atrodamajām vēstulēm, ko apustuļi rakstījuši draudzēm (draudze atbild: *Allelujā*), vai evaņģēlijiem (draudze atbild: *Slava Tev, ak Kristu*).

Pēc tam visi kopā ar mācītāju saka **ticības apliecību**. Tā ir vai nu Apustuļu, vai Nikajas ticības apliecība (svētkos). Šajā apliecībā mēs pasakām, kāda ir mūsu ticība – kāds Dievs ir un ko Viņš dara. Visā pasaulē kristieši apliecina savu ticību ar šiem vārdiem.

Pirms mācītājs saka **spredķi**, mēs dziedam vēl vienu dziesmu. Tā ir dievkalpojuma galvenā dziesma, jo tajā mēs izdziedam to, par ko tūlīt klausīsimies spredķi. Kamēr draudze dzied, mācītājs uzkāpj kancelē. Viņš nolasa no Bībeles to vietu, par kuru gatavojas teikt spredķi. Spredķī mācītājs izskaidro Dieva vārdu, lai palīdzētu mums to saprast. Pēc spredķa draudze dzied kādu dziesmu, kas palīdz paturēt prātā spredķī dzirdēto.

Kādi draudzes locekļi, kas ir slimi vai kam klājas grūti, sarunā ar mācītāju pirms dievkalpojuma ir lūguši, lai draudze par viņiem **aizlūdz**. Kādi ir izteikuši pateicību par dziedināšanu vai nodzīvotajiem mūža gadiem. Mācītājs nosauc šos cilvēkus, viņu vajadzības un pateicības un aicina draudzi aizlūgt. Pēc tam ir **lielā draudzes lūgšana** ar aizlūgumiem – arī par visas Baznīcas vajadzībām. Draudze šajā lūgšanā nav tikai klausītāja. Kad mēs pieminam un atceramies visus šos cilvēkus, domājam par savu draudzi un visu Baznīcu, par savu zemi un tās ļaudīm, mēs lūdzam kopā ar mācītāju.

Kad esam uzklausījuši Dieva vārdu, pateikušies un izteikuši Dievam savas vajadzības lūgšanā, ir pienācis laiks baudīt sava **Kunga Mielastu (Svēto Vakarēdienu)**. Mācītājs vēlreiz, tāpat kā dievkalpojuma sākumā, saka: *Tas Kungs lai ir ar jums!* Ar to ir pateikts, ka pats Kungs mums šo Mielastu ir sagatavojis – Viņš mums klāj galdu un sniedz savas dāvanas. Vēl ar to tiek pateikts, ka pie Dieva galda un Viņa dāvanām ir aicināti tikai Viņa saimes ļaudis – kristieši. Mūsu atbilde: *Un ar tavu garu*, nozīmē, ka mācītājs ir Dieva kalps, kuram ir uzticēts šīs dāvanas izdalīt.

Paceliet savas sirdis, – mācītājs aicina, lai mēs sagaidām savu Kungu, uz ko mēs atbildam: *Mēs tās paceļam uz To Kungu!*, apliecinot, ka mūsu Kungs Kristus ir klāt,

Viņš ir tepat un mēs ar prieku tiecamies Viņam pretī. Mācītājs aicina mūs pateikties par sagatavotajām dāvanām: *Sacīsim pateicību Dievam, savam Kungam!* Mēs dziedam: *Tā ir labi, un tā piederas,* kas nozīmē to pašu, ko „āmen".

Tad mācītājs turpina, sacīdams, ka Dieva ļaudīm piederas pateikties par visām brīnišķīgajām dāvanām, ko Dievs mums dod caur Jēzu Kristu – pasargājumu, grēku piedošanu un svētību. Uz to mēs atbildam ar slavas dziesmu: *Svēts ir, svēts ir, svēts ir Tas Kungs…* Tā ir eņģeļu dziesma, ko pravietis Jesaja dzirdēja Dieva templī. Nu mēs to dziedam mūsu Kungam līdz ar eņģeļiem un turpinām ar: *Ozianna augstībā!…* Šādi ļaudis dziedāja un uzgavilēja Jēzum, kad viņš Palmu (Pūpolu) svētdienā uz ēzeļa iejāja Jeruzalemē.

Tad mācītājs saka tos pašus vārdus, ko Kristus teica saviem mācekļiem, kad tie bija sapulcējušies uz pēdējām vakariņām. Tā bija pēdējā reize, kad viņi bija kopā, pirms Kristu pienagloja krustā. Pirms Kunga Mielasta mācītājs saka ***Mūsu Tēvs* lūgšanu**, un mēs visi tai pievienojamies. Tad mācītājs, pagriezies pret mums, saka: *Cikkārt jūs no šīs maizes ēdat un no šī biķera dzerat, pasludiniet Tā Kunga nāvi, iekams Viņš nāk. Tā Kunga miers lai ir ar jums visiem!* – un aicina draudzes locekļus citam citu sveicināt ar miera sveicienu (*Miers ar tevi!*). Tas nozīmē, ka, saņemot Vakarēdienu, mēs izlīgstam ar visiem, kas mums ir darījuši pāri. Mēs piedodam un paši saņemam piedošanu. Kristus mums ir tik daudz piedevis un samierinājis mūs ar Dievu, ka nu arī mūsu starpā ir miers un izlīgšana.

Dziedot: *Ak Tu, Dieva Jērs, kas nes pasaules grēku…*, mēs domājam par Kristu – par Viņa ciešanām un nāvi pie krusta un par to, ka tomēr Viņš ir dzīvs un var dzirdēt šo mūsu lūgšanu.

Mācītājs izdala maizi un vīnu. Viņam palīdz pērminderi. Kopā ar maizi un vīnu Kristus visbrīnišķīgākajā veidā dod mums pats sevi, sacīdams: „Ņem un ēd – tā ir mana miesa; dzer – tās ir manas asinis." Kamēr ēdam un dzeram, mums tiek atgādināts, ka Kristus, mirdams pie krusta, ir paņēmis prom mūsu grēkus. Kamēr ļaudis iet pie Dievgalda, mēs varam domās lūgt par viņiem.

Pēc Kunga Mielasta baudīšanas mācītājs mūs aicina pateikties: *Pateiciet Tam Kungam, jo Viņš ir laipnīgs. Allelujā.* Draudze atbild: *Un Viņa žēlastība paliek mūžīgi. Allelujā.* Tā mēs apliecinām, ka ticam tam, ko Dievs ir apsolījis, – svētība, ko esam saņēmuši, klausoties Dieva vārdu un baudot Viņa Mielastu, mūs uzturēs un pasargās ticībā un mēs paliksim ar Viņu kopā kā Viņa mīļie bērni.

Tad seko **pateicība** kopā ar lūgšanu. Mācītājs mūsu visu vārdā saka: *Mēs Tev pateicamies, visspēcīgais Dievs, ka Tu mūs esi atspirdzinājis ar saviem vārdiem un ar savu sakramentu, un lūdzam Tevi: svētī to, ka pie mums vairojas ticība uz Tevi un sirsnīga mīlestība starp mums visiem caur Jēzu Kristu, Tavu mīļo Dēlu, mūsu Kungu.* Uz to draudze atbild: *Āmen.*

Dievkalpojuma kulminācija beidzas, mācītājam sakot **svētības vārdus**: *Tas Kungs lai tevi svētī un pasargā! Tas Kungs lai apgaismo savu vaigu pār tevi un ir tev žēlīgs! Tas Kungs lai paceļ savu vaigu uz tevi un dod tev savu mieru!* Draudze atbild: *Āmen!* trīs reizes, lai atgādinātu sev, ka Dievs ir trīsvienīgs: Tēvs, Dēls un Svētais Gars.

Mācītājs dodas no altāra pie pults un nolasa **ziņojumus** – atgādina, kad notiek dievkalpojumi, Svētdienas skolas nodarbības, iesvētes mācības; kādi svarīgi notikumi gaidāmi draudzē tuvākajā nedēļā. Nobeigumā mācītājs saka: *Un Dieva miers, kas ir augstāks par visu saprašanu, lai svētī un pasargā mūsu sirdis un domas Jēzū Kristū mūžīgai dzīvībai.* Tas mums ir atgādinājums, ka Kristus ir pie mums ik brīdi. Viņš ir klāt visā, ko mēs darām, visas nedēļas garumā.

Ir brīnišķīgi sākt jaunu nedēļu ar Dieva svētību! Mēs izejam no baznīcas, bet dievkalpojums ar to nebeidzas. Kad Dievs mums ir devis pats sevi, Viņš ir ienācis un dzīvo mūsos. Kad mēs dzīvojam ticībā, mūsu darbi un domas Dievam patīk – visa mūsu dzīve tad kļūst par kalpošanu Viņam.

Līga Pugoviča
Sagatavots, izmantojot L. Čakares „Dievs nāk pie manis dievkalpojumā", Luterisma mantojuma fonds, Rīga, 2012.

Vēstule no Jēzus draudzes finansiāli atbalstītās Blīdenes draudzes

Sirsnīga pateicība no Blīdenes draudzes par Jūsu draudzes finansiālo atbalstu mūsu mācītāja Kārļa kalpošanai. Pēdējā tikšanās reizē pie Jums Jēzus baznīcā vienojāmies, ka pēc sešiem mēnešiem padalīšos ar informāciju par jaunumiem Blīdenes draudzē.

Pateicoties Jūsu finansiālajam atbalstam, mums Blīdenes draudzē (kalpošanas vietas – Blīdenes Mācītājmuiža un Brocēni) četras reizes mēnesī notiek dievkalpojumi un divas reizes mēnesī notika iesvētes mācības un kristīga draudzes locekļu sadraudzība. Trīsvienības svētkos draudzei pievienojās trīs jauni locekļi – viens Brocēnos un divi Blīdenē.

Arī šogad nodibinājums „CEMEX Iespēju fonds" apstiprināja mūsu iesniegto projektu, un tā mēs no maija turpinām pagājušajā gadā iesākto Mācītājmuižas parka atjaunošanu un labiekārtošanu.

2013. gada rudenī Blīdenes draudzei tika piešķirts sabiedriskā labuma organizācijas statuss, un 2014. gada janvāra sākumā mēs saņēmām pirmo humānās kravas sūtījumu no ASV organizācijas *Orphan Grain Train*. Trīs mēnešu laikā mēs kravu gandrīz pilnībā izdalījām mūsu māsu draudzēm Latvijas laukos, Remtes pansionātam, Zantes krīzes centram, Zilajam krustam, Auces bērnu invalīdu biedrībai „Māriņa" un Talsu patversmei. Maijā mācītājs Džons, kurš ir *Orphan Grain Train* kravu koordinators, ieradās Latvijā ar dažiem šīs organizācijas aktīvistiem un apciemoja arī Blīdenes draudzi, lai redzētu, kā esam tikuši galā ar pirmo sūtījumu. Paldies Dievam, esam to paveikuši godam!

2014. gads mūsu draudzē ir pārmaiņu gads, jo jau kopš gada sākuma gatavojamies draudzes padomes un revidentu vēlēšanām. Vēlēšanas ir paredzētas 5. oktobrī.

Bet pirms tam mums ir paredzēts gadskārtējais sadraudzības pasākums, ko organizēsim 13. septembrī. Visi esat mīļi ielūgti! Šogad 5. jūlijā apritēja 5 gadi, kopš sākām mūsu Mācītājmuižas un tās parka atjaunošanu, tāpēc sadraudzības dievkalpojumu nolēmām veltīt kā pateicību Dievam par Viņa žēlastību un vadību šajos gados.

Tas īsumā par jaunumiem mūsu draudzē.

Dieva svētību vēlot,

Sanita

Foto: Kopā ar ciemiņiem no Amerikas. Aizmugurē – mācītājs Džons

Edgars Gertners

Pa Noas pēdām

Šī gada jūlijā Jēzus draudze ar draugiem devās kopīgā piecu dienu piedzīvojumā, lai domātu par izaicinājumiem, priekiem un arī grūtībām, ko reiz piedzīvoja Noa. Dažādās aktivitātēs un sadraudzībā mēs bijām aicināti vilkt paralēles ar Nou un mūsu dzīvi. Beigu beigās secinājums ir īss – nekur tālu Noas šķirsts nav aizbraucis – tā ir mūsu ikdiena ar vētrām, uzbrukumiem un izšķiršanos, kurā pusē palikt – uz šķirsta vai bangojošajā okeānā.

Iepriekšējā draudzes nometnē piedzīvojām apmākušās un lietainas dienas, taču šogad saule spīdēja un karsēja kā tuksnesī. Paldies Dievam, ka veldzēšanās nebija jāmeklē tālu – nometnes vietā „Meža salās" bija iekārtotas vairākas peldvietas gan mazākajiem nometnes dalībniekiem, gan arī pieaugušajiem. Pēdējie, starp citu, devās arī nakts peldēs, kad ūdens virsu klāja miglas palagi, fonā sisināja kukaiņi, bet pie debesīm karājās mēness disks. Arī vienīgais nometnes suns Sems ik dienu devās peldē, taču viens vakars viņam izvērtās ļoti trauksmains – Sema dibenā ieķērās kāda no dīķa zivīm, par ko viņš bija ļoti izbrīnīts un sašutis.

Kā ierasts, katrs rīts sākās ar garīgu uzrunu un dzimšanas dienas sveicieniem. Šogad, spītējot tveicei, jubilārus sveikt bija ieradies lāču pāris, kuri savus vārdus gan neatklāja, tāpēc vārdus viņiem iedevām paši – Baltais un Pelēkais. Pēcpusdienas pavadījām Bībeles grupiņās, runājot par to, kāda bija dzīve uz Noas šķirsta, cik grūti viņam un mums bija gaidīt atbildes no Dieva vai Viņam uzticēties. Bija arī interešu grupiņas, kurās varēja dedzināt karstās riepas, trenēties bruņinieku cīņu mākslā, gatavot pūķus, apgleznot akmeņus, filcēt, iegūt brīnišķīgu frizūru un daudz ko citu. Tikmēr pieaugušākie nometnes dalībnieki katru brīvo brīdi izmantoja, lai spēlētu volejbolu vai dzenātu pirmajā Jēzus draudzes novusa čempionātā.

Vai zinājāt, ka bite dzīves laikā savāc mazāk medus nekā tējkarotē? Un to, ka bruņrupuči nežāvājas? Ik vakaru, klausoties dažādus faktus, dalībniekiem bija jāatmin kāds dzīvnieciņš, kas atradās uz mūsu šķirsta klāja. Nometnes dalībnieki arī iesaistījās dažādās spēlēs – gan centās laimēt biļeti uz Noas šķirstu, gan iejutās lapsas, zaķa, pīles un vilka ādā, spēlējot iepazīšanās spēli. Tika spēlēta arī spēle, kurā vīriešu darbi bija jāveic sievietēm un otrādi – secinājām, ka viens bez otra nekādi nevaram iztikt.

Īpašs pārsteigums bija mūsu kora koncerts Limbažu baznīcā un divu jaunu skaņdarbu pirmatskaņojumi, kurus komponējis Rihards Dubra, bet vārdus sarakstījuši divi draudzes locekļi. Savukārt nakts programmā nometnē *viesojās* Fricis Bārda ar dzejas lasījumiem un kopīgām dziesmām, kā arī notika diskusiju vakars un filmas *Intouchables* skatīšanās.

Ja šī nometne jāraksturo īsi, tad jācitē kāda bērna vārdi: „Es vēlos, lai nometne nekad, nekad, nekad, nekad nebeigtos!" Starp citu – dienā, kad nebija lijis ne grama un nometnes kuģis gatavojās piestāt gala pieturā, skaidrās debesīs uzplauka varavīksne.

Foto: Evija Godiņa un Ivars Kupcis

Oskars Smoļaks

Ceļojot kopā ar Nou

Svētajos Rakstos lasām, ka cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no katra vārda, kas nāk no Dieva mutes (Mt 4:4). Ikdienas skrējienā un aizņemtībā daudziem no mums bieži vien tā ir grūta cīņa neatstāt sevi garīgā badā, bet atrast vietu un laiku, kur Dieva vārdu sasmaržot, izgaršot un savu sirdi ar to piepildīt. Islāma valstīs vieni no vārdiem, kas izskan no mošeju minaretu torņiem pavisam agrā rīta stundā ir: „Mostieties, lūgšana ir saldāka par miegu!" Šim aicinājumam un vārdiem noteikti varam piekrist arī mēs, kristieši. Lai cik sekmīgi vai kādreiz nesekmīgi mums ikdienā izdodas katru jaunu rītu sākt ar Dieva vārda lasīšanu, apceri un lūgšanu, tomēr draudzes nometne ir tas brīnišķīgais un svētīgais laiks, kad īpaši varam mācīties un piedzīvot, cik tas patiešām ir salds, vērtīgs, dārgs un vajadzīgs.

Kā ierasts, katra diena draudzes nometnē sākās ar rīta svētbrīdi un Bībeles stundu, kurā varējām pārdomāt stāstu par Nou. Varējām ieraudzīt, ka, tāpat kā Noa, kas bija atradis labvēlību Dieva acīs (1Moz 6:8) un kopā ar ģimeni šķirstā paglābās no plūdiem, kas toreiz atnesa nāvi un iznīcību, arī mēs, neaptveramu un neizmērojamu žēlastību no Dieva saņēmuši, esam sapulcināti un ieaicināti Kristus Baznīcā, kas ir mūsu šķirsts un mūsu patvērums pasaules vētrās un nemierā, plūdos un negaisos. Varam būt laimīgi un pateicīgi, ka Dievs ir dāvājis iespēju un spēku atsaukties tam aicinājumam, kas no Kristus mūsu dzīvē reiz ir skanējis vai varbūt skan tieši tagad: „Pievienojies! Pievienojies Man! Pievienojies Manai miesai – Baznīcai!"

Kādreiz cilvēki, kas ceļu pie Kristus un uz draudzi vēl nav atraduši, jautā: „Ko tad jūs tur, baznīcā, īsti darāt?" Vienā no Bībeles stundām gatavojām atbildi tieši uz šo jautājumu, kad mēģinājām iztēloties, ko varēja darīt un kā dienas tika aizvadītas uz Noas būvētā kuģa un kā savu kopību svinam un piedzīvojam Baznīcā. Varējām pateikties par to vienotību un žēlastību, ko Kristus mums dāvina, kad draudzē kopā lasām Dieva vārdu, kopā lūdzam, kopā paceļam balsis, lai slavētu Kungu dziesmā, kad sapulcējamies pie viena galda, lai tiktu pamieloti ar dzīvības maizi un biķeri – Kunga miesu un asinīm. Varējām pateikties par to prieku, ko piedzīvojam kopīgā sadraudzībā un kalpošanā.

Tāpat kā reiz uz Noas šķirsta noteikti skanēja jautājums: „Cik ilgi vēl?", tā pēdējā nometnes Bībeles stundā tas skanēja arī starp mums. Cik ilgi vēl būsim ceļā? Cik ilgi vēl būs jāgaida, līdz ieraudzīsim Kristu parādāmies godībā? Cik ilgi vēl gaidīsim to brīdi, kad atnāks Viņa valstība, kā to neskaitāmas reizes Kristus mācītajā lūgšanā esam lūguši? Droši vien jautājumu šajā rītā bija vairāk nekā atbilžu, jo arī Rakstos varam lasīt, ka esam ceļā uz to, ko neviena acs nav redzējusi un neviena auss nav dzirdējusi, kas neviena cilvēka sirdī nav nācis (1Kor 2:9), un ka brīdi, kad to sasniegsim, zina vien Tēvs (Mk 13:32). Tomēr mūsu paļāvību un pacietību stiprina tas, ka „dzīvot ticībā nozīmē nezināt, kurp mani ved, bet pazīt un mīlēt To, kurš ved," kā teicis O. Čembers.

Novēlu, lai, tāpat kā nometnes nobeiguma dienā un tāpat kā brīdī, kad Noa un visi, kas ar viņu bija uz šķirsta, atkal nonāca uz sauszemes, arī mūsu sirdīs nebeigtu celties pateicības un slavas altāris Kungam par Debesu valstību, kura ir tuvu klāt pienākusi un kurai vēl vairāk varējām pietuvoties caur draudzes nometnes Bībeles stundās piedzīvoto.

SVEICAM JĒZUS DRAUDZĒ

Ilze Pūciņa (33)
Nodarbošanās: klientu attiecību speciāliste
Vaļasprieks: ceļošana un pasākumu organizēšana

Līva Vīksna (27)
Nodarbošanās: interjera dizainere
Vaļasprieks: motocikli

Māris Uzulnieks (35)
Nodarbošanās: operators
Vaļasprieks: autosports

Marta Kabatiņa (23)
Nodarbošanās: stjuarte
Vaļasprieks: kāzu plānošana

Zane Pūciņa (32)
Nodarbošanās: apdrošināšanas brokeru darījumu speciāliste
Vaļasprieks: grāmatu lasīšana

Aksels Līdums (14)
Nodarbošanās: skolēns
Vaļasprieks: sports

Dace Jāne (36)
Nodarbošanās: personālvadības speciāliste
Vaļasprieks: dejas, sports

Rihards Kuksiks (26)
Nodarbošanās: profesionāls basketbolists

Ansis Zuševics

SVĒTĪGI IR DOT

No 31. jūlija līdz 2. augustam Cēsīs notika Latvijas luteriskās baznīcas dienas, kuru laikā noritēja akcija „Svētīgi ir dot". Šajā akcijā draudzes tika aicinātas apdāvināt kādu ģimeni, kam tas būtu īpašs iepriecinājums, jo veselības vai finansiālo apstākļu dēļ ikdienas dzīve nav viegla. Arī mūsu draudze sagādāja jaukas dāvanas divām daudzbērnu ģimenēm. Apciemot šīs ģimenes un sagādāt priecīgo pārsteigumu devāmies kopā ar Jelgavas Annas draudzes diakonijas pārstāvi. Viņu sarūpētās Bībeles kopā ar mūsu draudzes sagādātajām dāvanu kartēm akvaparka apmeklējumam un pārtiku, bija bagātīga dāvana, kas tika saņemta ar patiesu prieku un sajūsmu. Šie apmeklējumi iepriecināja arī mūs, un, mājup dodoties, tiešām varējām teikt: „Svētīgi ir dot!"

Ilze Kolma un Jolanta Cukure

LAULĀTI

Imants Jansons un Kristīne Keiša
Valdis Silnieks un Laura Pauliņa
Sandis Kurilovičs un Ieva Vanadziņa
Aigars Spriņģis un Elīza Godiņa
Krišs Prūsis un Jolanta Krauze
Edgars Auniņš un Laura Brēdiķe
Edgars Kabatiņš un Marta Laizāne
Armands Sudzāns un Ilze Bāliņa
Kārlis Pugovičs un Līga Amata

2014. GADA JŪNIJA UN JŪLIJA IEŅĒMUMU UN IZDEVUMU PĀRSKATS

Ieņēmumi, EUR:	
Nometnes dalības maksa	**9173**
Mērķziedojumi *(Alfa kursam, diakonijai, nometnei u. c.)*	**4882**
Kolektes	**5488**
Ziedojumi	**4239**
Dzīvokļu izīrēšana un iznomātā zeme	**1523**
Ziedojumi par kristībām, laulībām	**786**
Ikgadējie ziedojumi jeb draudzes locekļu nodevas	**239**
Kopā	**26330**

Izdevumi, EUR:	
Nometnes izdevumi	**14858**
Algas *(8 darbinieki)*	**6911**
Nodokļi	**4550**
Maksājums LELB – 1/10 no ienākumiem	**1012**
Palīdzības pabalsti	**840**
Ziedojums „Jaunatnei ar Misiju", Blīdenes un Lubānas draudzei	**690**
Avīzes „Jēzus Draudzes Dzīve" izdošana	**448**
Alfa kursa izdevumi *(no mērķziedojumiem)*	**372**
Saimniecības preces, ziedi, reliģiskie izdevumi	**333**
Degviela	**300**
Pasta un kopēšanas pakalpojumi	**219**
Elektrība	**170**
Remonta materiāli	**150**
Izglītības izdevumi *(no mērķziedojumiem)*	**100**
Svētdienas skolas izdevumi *(no mērķziedojumiem)*	**100**
Atkritumu izvešana	**91**
Reprezentācijas izdevumi	**79**
Sakaru pakalpojumi	**70**
Maināmie paklāji	**63**
„Venden" ūdens	**45**
„Rīgas ūdens"	**34**
Kancelejas preces	**27**
Bankas komisija	**26**
Apsardzes firmas pakalpojumi	**20**
Kopā	**31508**

SIRSNĪGI SVEICAM!

Anna Zariņa	**92**	(10.09.)
Ausma Smilts	**90**	(16.09.)
Jānis Pričins	**87**	(27.09.)
Ērika Rauska	**85**	(06.09.)
Maiga Zamberga	**85**	(30.09.)
Gaida Kalvišķe	**84**	(08.09.)
Skaidrīte Dzirne	**83**	(01.09.)
Maiga Lietiņa	**82**	(03.09.)
Aija Narda Ate	**82**	(21.09.)
Valdis Ivsiņš	**81**	(07.09.)
Ludmila Lukševica	**80**	(03.09.)
Ausma Kalniņa	**80**	(24.09.)
Māra Aveniņa	**75**	(25.09.)
Laimdota Muceniece	**75**	(26.09.)
Juris Eihmanis	**60**	(15.09.)
Zane Pugoviča	**50**	(18.09.)

KRISTĪTI

Ilze Lūse
Laine Lūse
Karlīna Monika Pole
Helēna Ģertrūde Pole
Roberts Silvestrs Polis
Ambēra Melānija Šulca
Krišjānis Martukāns
Ernests Porietis
Edvards Cilevičs
Rihards Cilevičs
Andra Priekule
Ketrīna Anna Priekule
Marija Elizabete Zariņa
Māris Uzulnieks
Ilze Pūciņa
Zane Pūciņa
Dace Jāne
Emil Sassan

IESVĒTĪTI

Māris Uzulnieks
Aksels Līdums
Līva Vīksna
Ilze Pūciņa
Zane Pūciņa
Ansis Zuševics
Dace Jāne
Rihards Kuksiks
Marta Kabatiņa

DRAUDZEI PIEVIENOJUŠIES

Inga Safina
Marta Spēlmane

MŪŽĪBĀ

Ženija Vainovska
(09.03.1934.–31.05.2014.)

Dievkalpojumi
svētdienās plkst. 10.00
ceturtdienās plkst. 18.00

Lūgšanu stunda
svētdienās plkst. 9.15

Mācītāja Erberta Bikšes pieņemšanas laiks
trešdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00
ceturtdienās no plkst. 16.00 līdz 17.30
no plkst. 19.30 līdz 21.00

Draudzes kanceleja atvērta:
otrdienās no plkst. 14.00 līdz 20.00
trešdienās no plkst. 9.30 līdz 15.00
ceturtdienās no plkst. 14.00 līdz 18.00
piektdienās no plkst. 9.30 līdz 14.00
svētdienās – pirms un pēc dievkalpojuma
tālr. 67224123

Svētdienas skola bērniem un nodarbības pieaugušajiem
otrdienās plkst. 18.30
Bērnu korītis plkst. 17.30

Jauniešu vakari
piektdienās plkst. 19.00

Bibliotēka atvērta
svētdienās pēc dievkalpojuma

Kora mēģinājumi
pirmdienās plkst. 19.30
ceturtdienās plkst. 19.30

Māmiņu grupu nodarbības
1. grupa mēneša trešajā sestdienā
tālr. 29551294 (Edīte), 67377118 (Ilze)
2. grupa ik pēc 3 nedēļām plkst. 9.30
tālr. 29877268, 67934721 (Anda)

Draudzes namā, Dzirnavu ielā 118
Ārstu konsultācijas (tālr. 67210185)
pirmdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00
otrdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00
ceturtdienās no plkst. 14.00 līdz 17.00
Acu ārsts pieņem pēc pieraksta.
Pierakstīties pa tālr. 67210185, 29372676

Diakonija (tālr. 67220084)
otrdienās, trešdienās, ceturtdienās,
piektdienās no plkst. 10.00 līdz 16.00

Drēbju kamera
otrdienās, ceturtdienās no plkst. 10.00 līdz 14.00
ceturtdienās – informācija par iespēju saņemt pārtikas produktus
Veco ļaužu aprūpe (tālr. 67220084)

Katru piektdienu pansionātā ir svētbrīdis, katra mēneša ceturtajā piektdienā – dievkalpojums.

Bērnu kristīgi izglītojošais centrs "JĒRIŅŠ"
(tālr. 67222698)

Redaktore: Līga Pugoviča **Korektore:** Inguna Puķīte
Izdevuma sagatavošanā piedalījās: Erberts Bikše, Oskars Smoļaks, Vita Rudzīte, Alise Pīrāga, Augusts Kolms, Lelde un Ivars Kupči, Edgars Gertners
Dizains, maketēšana: Evija Godiņa

Konts ziedojumiem:
DNB banka, konts: LV 94 RIKO 000 2013007985
Reģ. Nr. 90000084191
Baznīcas adrese:
Elijas iela 18, Rīga, LV-1050
Tālr. 67224123
e-pasts: *info@jezusdraudze.lv*

© *Jēzus Draudzes Dzīve* ir LELB Jēzus draudzes izdevums
Tirāža 800 eks. Izdevums iespiests SIA "Dardedze holografija"